

CONSILIUL LEGISLATIV

Biroul permanent

364 / 14 iulie 2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă - LEGE la Propunerea
legislativă privind instituirea unor măsuri temporare
referitoare la alimentele și furajele obținute prin culturi

Biroul permanent celulare și privind protecția denumirilor asociate
produselor din carne

492 / 2.03.2026

Analizând propunerea legislativă - LEGE la Propunerea
legislativă privind instituirea unor măsuri temporare referitoare la
alimentele și furajele obținute prin culturi celulare și privind
protecția denumirilor asociate produselor din carne
(b364/08.06.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu
adresa nr. XXXV/2900/15.06.2026 și înregistrată la Consiliul
Legislativ cu nr. D553/15.06.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată,
și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a
Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele
considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect instituirea unor măsuri
temporare referitoare la alimentele și furajele obținute prin culturi
celulare și privind protecția denumirilor asociate produselor din carne,
în ceea ce privește producția, comercializarea, importul, exportul,
distribuția și utilizarea alimentelor și furajelor obținute prin culturi
celulare derivate din animale vertebrate.

Potrivit **Expunerii de motive** se preconizează și „*stabilirea unor
reguli privind utilizarea denumirilor asociate produselor din carne
pentru produse alimentare pe bază de proteine vegetale*”.

2. Prin conținutul său normativ, proiectul face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Analizând conținutul propunerii legislative, în ceea ce privește **fondul reglementărilor preconizate**, semnalăm că, în integralitatea sa, modalitatea de exprimare a intenției normative nu întrunește exigențele de calitate a unei legi.

Din analiza soluțiilor legislative preconizate, s-a constatat că acestea nu respectă **principiul ierarhiei actelor normative, principiul unicității reglementării, al corelării cu ansamblul reglementărilor interne și ale armonizării legislației naționale cu legislația europeană, aspecte care încalcă prevederile art. 1 alin. (5) și ale art. 148 alin. (2) și (4) din Constituția României.**

Cu titlu de exemplu, ne referim la următoarele aspecte care fac ca textele propunerii să aibă o redactare defectuoasă, ceea ce conduce la imposibilitatea aplicării normelor preconizate:

4.1. În primul rând, aderarea României la Uniunea Europeană a ridicat problema raportului de forță juridică dintre normele interne și cele ale Uniunii Europene și, în acest cadru, cu cele cuprinse în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, respectiv a interpretării acestora de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

Sub acest aspect sunt incidente dispozițiile **art. 148 din Constituție**, care prevăd la **alin. (2)** prioritatea prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și a celorlalte reglementări europene cu caracter obligatoriu, față de dispozițiile contrare din legile interne.

Într-o serie de decizii, precum Decizia nr. 104/2018, Curtea Constituțională a statuat asupra obligațiilor autorităților publice rezultate din actul aderării, astfel:

„În aplicarea art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, România aplică cu bună-credință obligațiile rezultate din actul aderării, neinterferând cu competența exclusivă a Uniunii Europene, și, astfel cum a stabilit în jurisprudența sa, în virtutea clauzei de conformare cuprinse chiar în textul art. 148 din Constituție, România nu poate adopta un act normativ contrar obligațiilor la care s-a angajat în calitate de stat membru (a se vedea Decizia nr. 887 din 15 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 15 martie 2016, paragraf 75). [...] De asemenea, folosirea unei norme

de drept european în cadrul controlului de constituționalitate ca normă interpusă celei de referință implică, în temeiul art. 148 alin. (2) și (4) din Constituția României, o condiționalitate cumulativă: pe de o parte, această normă să fie suficient de clară, precisă și neechivocă prin ea însăși sau înțelesul acesteia să fi fost stabilit în mod clar, precis și neechivoc de Curtea de Justiție a Uniunii Europene și, pe de altă parte, norma trebuie să se circumscrie unui anumit nivel de relevanță constituțională, astfel încât conținutul său normativ să susțină posibila încălcare de către legea națională a Constituției – unica normă directă de referință în cadrul controlului de constituționalitate”.

În raport de obiectul specific de reglementare, prezintă incidență directă atât dispozițiile **Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011** privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei, cu modificările ulterioare, ale **Regulamentului (UE) nr. 2015/2283 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015** privind alimentele noi, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1852/2001 al Comisiei, cât și ale **Regulamentului (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare**¹, cu modificările ulterioare.

Menționăm că la data de 25 octombrie 2011 a fost adoptat **Regulamentul (UE) nr. 1169/2011**, care stabilește bazele pentru asigurarea unui înalt nivel de protecție a consumatorului în domeniul

¹ Regulamentul (CE) nr. 178/2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare atribuie operatorilor din sectorul alimentar și celor cu activitate în domeniul hranei pentru animale responsabilitatea principală privind respectarea și verificarea respectării cerințelor legislației alimentare din aceste sectoare. În acest sens, actorii majori din lanțul de aprovizionare cu produse alimentare se bazează adesea pe sistemele de certificare pentru a se asigura că un produs respectă cerințele și pentru a-și proteja reputația și interesele în ceea ce privește responsabilitatea în eventualitatea unui incident privind siguranța alimentară.

informațiilor referitoare la produsele alimentare, luând în considerare diferențele de percepție ale consumatorilor și nevoia acestora de informații și asigurând în același timp buna funcționare a pieței interne.

Dispozițiile acestui act juridic european **se aplică operatorilor din sectorul alimentar în toate etapele lanțului alimentar**, în cazul în care activitățile acestora privesc informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare.

În aceeași ordine de idei, se dispune că orice operator trebuie să introducă pe etichetă informații precise și corecte privind identitatea și compoziția, proprietățile sau alte caracteristici ale produsului alimentar (**art. 4**), dar și utilizarea sigură a unui produs alimentar, în vederea asigurării unui nivel ridicat de protecție a sănătății și a intereselor consumatorilor, oferindu-se totodată consumatorilor finali o bază pentru a face o alegere în cunoștință de cauză și pentru a utiliza în mod sigur produsele alimentare.

Referitor la informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare (IPCA), potrivit **art. 9 „Lista mențiunilor obligatorii”** din Regulament, etichetele trebuie să conțină următoarele elemente: denumirea produsului alimentar, lista ingredientelor, orice ingredient sau adjuvant tehnologic sau provenit dintr-o substanță sau dintr-un produs care provoacă alergii sau intoleranță, utilizat în fabricarea sau prepararea unui produs alimentar și încă prezent în produsul finit, chiar și într-o formă modificată, cantitatea de anumite ingrediente sau categorii de ingrediente, cantitatea netă de produs alimentar, data durabilității minimale sau data limită de consum, condițiile speciale de păstrare și/sau condițiile de utilizare, numele sau denumirea comercială și adresa operatorului din sectorul alimentar menționat, țara de origine sau locul de proveniență, instrucțiuni de utilizare, în cazul în care omiterea lor ar îngreuna utilizarea corectă a produsului alimentar, pentru băuturile care conțin mai mult de 1,2 % de alcool în volum, concentrația alcoolică dobândită, respectiv o declarație nutrițională ce va trebui să însoțească produsul destinat comercializării.

Pe de altă parte, semnalăm că, potrivit **art. 3 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006** al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare, *„mențiunile nutriționale și de sănătate nu pot fi folosite la etichetarea, prezentarea și publicitatea produselor alimentare introduse pe piața comunitară decât dacă sunt conforme cu dispozițiile prezentului Regulament”*.

Totodată, precizăm că introducerea pe piață a unor produse alimentare care au înscrise pe etichetă mențiuni de sănătate trebuie supusă procedurii de autorizare prevăzută la **art. 9 - 11 din Hotărârea Guvernului nr. 723/2011**.

În completarea acestor aspecte sunt și dispozițiile **art. 45 din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011**, care stabilește că **statele membre care consideră necesară adoptarea unor dispoziții privind informarea cu privire la produsele alimentare notifică în prealabil Comisia Europeană** și celelalte state membre în legătură cu măsurile avute în vedere și specifică motivele care stau la baza lor. Statul membru poate lua măsurile avute în vedere numai la trei luni de la notificarea menționată anterior, cu condiția să nu fi primit un aviz negativ din partea Comisiei.

Or, semnalăm că norma prevăzută la **art. 14 din proiect**, este neclară, cu privire la respectarea prevederilor art. 45 din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011.

4.2. În al doilea rând, obiectul propunerii legislative este reglementat generic **în mai multe acte normative**, dintre care menționăm:

- **Hotărârea Guvernului nr. 106/2002 privind etichetarea alimentelor**, cu modificările și completările ulterioare, prin care au fost aprobate Normele metodologice privind etichetarea alimentelor și Normele metodologice privind etichetarea nutrițională a alimentelor.

- **Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 163/2021** pentru furnizarea de informații privind prezenta unor substanțe sau produse care pot cauza alergii sau intoleranță în produsele alimentare neambalate;

- **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stabilește cadrul juridic unitar referitor la producerea, ambalarea, depozitarea, transportul și comercializarea alimentelor, responsabilitățile producătorilor și comercianților de alimente, organizarea controlului oficial al alimentelor și sancțiunile în vederea protejării calității alimentelor și ale cărei prevederi protejează consumatorii de practicile incorecte în fabricarea, depozitarea și comercializarea alimentelor și asigură condiții pentru informarea corectă și completă a acestora, în conformitate cu reglementările legale privind protecția consumatorilor;

- **Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață**, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

- **Legea nr. 296/2004 privind Codul Consumului**, republicată, cu modificările ulterioare, care în **Capitolul VI - Cadrul general privind obligativitatea informării și educării consumatorilor**, la **art. 49** prevede că *„Scopul etichetării este de a oferi consumatorilor informațiile necesare, suficiente, verificabile și ușor de comparat, astfel încât să permită acestora să aleagă acel produs care corespunde exigențelor lor din punct de vedere al nevoilor și posibilităților lor financiare, precum și de a cunoaște eventualele riscuri la care ar putea fi supuși”*, iar, la **art. 52 alin. (1)**, se arată că *„pentru produse alimentare, producătorul (...) are obligația de a informa despre denumirea produsului, denumirea și/sau marca producătorului, cantitatea și, după caz, termenul de valabilitate ori data durabilității minime, lista ingredientelor, despre eventualele riscuri previzibile, modul de utilizare, manipulare, depozitare sau păstrare, despre contraindicații, mențiuni suplimentare pe grupe de produse, precum și alte mențiuni prevăzute de lege”*;

- **Legea nr.182/2020** pentru stabilirea conținutului de acizi grași trans în produse alimentare destinate consumului uman.

Totodată, semnalăm că, potrivit **Hotărârii Guvernului nr.723/2011 privind stabilirea cadrului legal necesar pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1.924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare, introducerea pe piață a unor produse alimentare care au înscrise pe etichetă mențiuni de sănătate trebuie supusă procedurii de autorizare prevăzută la art. 9 - 11 din acest act normativ.**

Prin urmare, având în vedere cele expuse *supra*, precizăm că demersul normativ preconizat trebuie să se refere la actualele realități legislative în domeniu, pentru asigurarea integrării organice a reglementării în sistemul legislației, **respectarea principiului unicității reglementării în materie pe nivele normative și evitarea paralelismelor în procesul de legiferare**, cerințe instituite potrivit **art. 13 și 16 din Legea nr. 24/2000**, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În concluzie, semnalăm că, **prezentul proiect nu respectă normele de tehnică legislativă, obligatorii**, potrivit prevederilor **art. 3**

alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

4.3. În al treilea rând, menționăm că proiectul nu întrunește cerințele Legii nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora tehnica legislativă asigură sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și **conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ**, iar normele de tehnică legislativă definesc **părțile constitutive ale actului normativ, structura, forma și modul de sistematizare a conținutului acestuia**, procedeele tehnice privind modificarea, completarea, abrogarea, publicarea și republicarea actelor normative, precum și limbajul și stilul actului normativ, fiind **obligatorii** la elaborarea proiectelor de acte normative.

În actuala redactare, soluțiile legislative preconizate sunt **susceptibile să încalce prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție**.

Precizăm că, pentru a asigura legislației interne o cât mai bună înțelegere și implicit o aplicare corectă, este esențial ca redactarea acesteia să fie una de calitate. Referitor la acest aspect, menționăm că, potrivit art. 6 alin. (1) teza I din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. [...]”*.

De asemenea, proiectul trebuie să se conformeze prevederilor cuprinse în Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la art. 8 alin. (4) teza I - *„Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce”* - și la art. 36 alin. (1) - *„Actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc (...)”*.

Cu privire la aceste aspecte, Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri², statuând că *„una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative”* și că *„respectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constituționalitate prin prisma aplicării art. 1 alin. (5) din Constituție”*.

² A se vedea paragraful 35 din Decizia Curții Constituționale nr. 22/2016 care trimite la Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2015, paragrafele 95 și 96.

Totodată, menționăm că, astfel cum a fost dezvoltat în jurisprudența Curții Constituționale³, Curtea a reținut că principiul legalității presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor, conducând la caracterul de *lex certa* al normei. Legiuitorului îi revine obligația ca în actul de legiferare, indiferent de domeniul în care își exercită această competență constituțională, să dea dovadă de o atenție sporită în respectarea acestor cerințe, concretizate în claritatea, precizia și predictibilitatea legii⁴.

Întrucât **din punct de vedere al redactării**, prezentul proiect nu respectă normele de tehnică legislativă, semnalăm următoarele:

4.3.1. Expunerea de motive nu respectă structura instrumentului de prezentare, prevăzută la art. 30 și 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și nu prezintă în mod sistematizat și clar motivul emiterii actului normativ, în special, insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, principiile de bază și finalitatea reglementării propuse, cu evidențierea elementelor noi, consultările derulate în vederea elaborării prezentei propuneri și nici la măsurile de implementare pe care le presupune aplicarea noului act normativ.

Totodată, menționăm insuficiența argumentelor prezentate în cadrul instrumentului de motivare și prezentare, care este inconsistent în raport de schimbările preconizate la nivel legislativ, întrucât nu sunt prezentate efectele negative ale alimentelor și furajelor obținute prin culturi celulare asupra organismului uman, în schimb se impune interzicerea lor astfel aducându-se atingere libertății economice.

În plus, nu sunt respectate nici dispozițiile **art. 32 alin. (2)** din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora motivarea trebuie să se refere la forma finală a proiectului de act normativ, întrucât „produsele pe bază de proteină vegetală” definite la **art. 2 lit. d)** din proiect ori dispozițiile preconizate referitoare la acestea de la **art. 5**, nu sunt prezentate și argumentate în Expunerea de motive.

4.3.2. La titlu, semnalăm că, potrivit exigențelor de tehnică legislativă, acesta nu reflectă în mod sintetic obiectul de reglementare al actului normativ preconizat, în sensul că nu sunt cuprinse măsurile referitoare la etichetarea produselor.

³ A se vedea, în acest sens, spre exemplu, Decizia nr.193 din 6 aprilie 2022, paragraful 23, Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, sau Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012.

⁴ A se vedea Decizia nr. 845 din 18 noiembrie 2020, paragraful 92.

4.3.3. La **art. 1 alin. (1)**, menționăm lipsa de corelare cu titlul proiectului în ceea ce privește măsurile temporare instituite, care trebuie să se refere la alimentele și furajele obținute prin culturi celulare și nu la cele privind producția, comercializarea, importul, exportul, distribuția și utilizarea alimentelor și furajelor obținute prin culturi celulare.

De asemenea, acest text este singurul din cuprinsul proiectului în care se utilizează expresia „culturi celulare derivate din animale vertebrate”.

La **alin. (2)**, semnalăm că, deși sunt enumerate generic unele principii care definesc scopul acestui proiect, acestea nu sunt dezvoltate în cuprinsul propunerii, nefiind reglementate măsuri care să permită realizarea acestuia.

În plus, invocarea principiului precauției ar fi trebuit susținută de o justificare științifică și de o analiză a proporționalității.

La **alin. (3)**, precizăm că, în actuala formulare, textul are caracter declarativ, aspect care contravine dispozițiilor art. 38 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar pentru asigurarea unui conținut complet, ar fi fost necesară precizarea destinatarului acesteia.

Observația este valabilă și pentru **alin. (4)**.

La **alin. (4)**, precizăm că obligația de respectare a dreptului european se subînțelege și nu trebuie exprimată în mod expres. În plus, textul este lipsit de claritate, întrucât nu indică dispozițiile din actele juridice europene vizate.

4.3.4. La **art. 2, partea introductivă** nu reflectă în mod corespunzător conținutul enumerărilor, întrucât, deși sunt definite numai expresii, textul propus vizează „termenii și expresiile de mai jos”.

De asemenea, enumerările nu sunt menționate în ordine alfabetică și nu sunt enunțate într-o manieră clară și completă.

Spre exemplu, la **lit. e)** este redată definiția expresiei „produs românesc”, care în redactarea actuală nu acoperă și activitatea de prelucrare.

4.3.5. La **art. 3 alin. (1)**, semnalăm lipsa de claritate și predictibilitate a normei, determinată de utilizarea sintagmei „Până la finalizarea cadrului european armonizat privind evaluarea siguranței produselor alimentare obținute prin culturi celulare (...)”, neînțelegându-se despre ce armonizare a cadrului european este vorba.

Totodată, semnalăm caracterul incomplet al normei, întrucât nu este precizată perioada pentru care se suspendă temporar introducerea pe piață a produselor prevăzute la art. 2 lit. a).

Observația este valabilă, în mod similar, și pentru norma propusă la **alin. (3)**.

Referitor la **alin. (2)**, reiterăm că, potrivit art. 148 alin. (2) din Constituția României, republicată, *„Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare”*, astfel încât norma propusă este superfluă.

4.3.6. La art. 4 alin. (1), subliniem lipsa de claritate a normei, determinată de exceptarea prevăzută la **lit. c)**, respectiv „utilizării medicale, farmaceutice ori veterinare”, de la măsura propusă la **art. 3**, respectiv cea a suspendării introducerii „pe piață pe teritoriul României” a „produselor alimentare obținute prin culturi celulare”, raportat la cuprinsul normei de la **alin. (2)**, care reglementează comercializarea acestora pentru consum uman sau animal.

La **alin. (3)**, semnalăm caracterul incomplet al normei, întrucât aceasta nu prevede modalitățile prin care este notificată Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, conținutul notificării ori anumite termene.

4.3.7. La art. 5 alin. (5), pentru respectarea principiului ierarhiei actelor normative, este de analizat dacă se pot stabili prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale lista exemplelor de practici comerciale considerate susceptibile să inducă în eroare consumatorii, având în vedere faptul că sancționarea acestora este reglementată prin prezentul proiect, respectiv printr-un act normativ de nivel primar.

4.3.8. La art. 6, întrucât la nivel național este reglementată etichetarea produselor alimentare, actele normative în domeniu fiind enumerate la **pct. 4.2 supra**, precizăm că demersul normativ preconizat trebuie să se refere la actualele realități legislative în domeniu, pentru **asigurarea integrării organice a reglementării în sistemul legislației**, respectarea **principiului unicității reglementării în materie** pe nivele normative și **evitarea paralelismelor** în procesul de legiferare, cerințe instituite potrivit art. 13, 14 și 16 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, eventuale intervenții legislative urmând să fie realizate asupra actelor deja existente în domeniu.

De asemenea, semnalăm lipsa de claritate a normei, în ceea ce privește exprimarea „Produsele din carne comercializate pe teritoriul României pot include mijloace digitale de informare”.

4.3.9. La art. 7 alin. (1), menționăm lipsa de claritate a normei în ceea ce privește modalitatea de aplicare a sancțiunii propuse în contextul prevăzut la **art. 3 alin. (2)**.

De asemenea, observația este valabilă și în ceea ce privește textul **alin. (2)**, respectiv aplicarea sancțiunii propuse în ipotezele preconizate la **art. 5 alin. (4) și (5)**.

La **alin. (3)**, precizăm că modalitatea de stabilire a criteriilor de individualizare a sancțiunii contravenționale este generică, aspect de natură să determine o aplicare neunitară sau abuzivă.

La **alin. (4)**, menționăm că ipoteza juridică vizează ca în cazul primei abateri să poată fi aplicată sancțiunea contravențională principală „avertisment”, „în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001”, fără ca respectiva sancțiune să fie reglementată ca atare și fără a fi indicate dispozițiile avute în vedere din actul normativ precizat, astfel încât norma este lipsită de aplicabilitate.

4.3.10. La textul prevăzut la art. 8, care vizează reglementarea sancțiunilor contravenționale complementare, semnalăm caracterul lipsit de precizie al normei, determinat de utilizarea sintagmei „în funcție de gravitatea faptei”, care, în lipsa unor criterii stricte, este de natură să genereze o aplicare neunitară și abuzivă.

În plus, sancțiunile enumerate sunt formulate vag, cum ar fi de exemplu, la **lit. b)**, unde se constată lipsa unor termene de suspendare.

De asemenea, lipsa unor criterii sau a unor limite precise determină caracterul declarativ al normei propuse la **alin. (2)**.

4.3.11. La art. 9 alin. (2), semnalăm caracterul incomplet al normei, determinat atât de lipsa unei proceduri ori a unei trimiteri la actul normativ care reglementează modalitatea prin care poate fi efectuată această atribuție de realizare a activității de control de către Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, precum și de coordonare a activităților de control realizate de autoritățile prevăzute la **lit. b) și c)**, respectiv Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și direcțiile pentru agricultură județene și a municipiului București.

La **alin. (3)**, menționăm lipsa de claritate a normei, determinată de neindicarea dispozițiilor vizate din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și

completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

4.3.12. La **art. 10**, privitor la adoptarea prezentei legi cu respectarea procedurii de notificare prevăzută de Directiva (UE) 2015/1.535, precizăm că asemenea informații nu trebuie prevăzute în cuprinsul legii, ci, eventual, menționate în **Expunerea de motive**.

În plus, pentru coerența reglementării, propunem eliminarea **alin. (2)**, ca inadecvat.

4.3.13. La **art. 11**, semnalăm lipsa de claritate a soluțiilor juridice propuse la **alin. (1) și (2)**, întrucât sunt preconizate în sarcina Guvernului, ca autoritate publică a puterii executive, funcții suplimentare celor prevăzute la art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

4.3.14. La **art. 12 alin. (1)**, semnalăm caracterul declarativ al normei, aceasta reglementând o obligație fără destinatar.

La **alin. (2)**, precizăm că, în formularea actuală, norma este generală și incompletă, fiind astfel inaplicabilă.

În plus, la **alin. (3)** nu se precizează subiectul obligației și nici termenul ori metodologia aplicabile.

*

* *

Ca urmare a celor de mai sus, este necesar ca propunerea legislativă să fie reconsiderată în totalitate, atât din punctul de vedere al configurării soluțiilor legislative preconizate, care trebuie să fie în concordanță cu dispozițiile legale în vigoare, cât și din punctul de vedere al exprimării soluțiilor, în acord cu exigențele de tehnică legislativă.

PREȘEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr. 653/13.07.2026